

עומס'החום הוא בלתי

נסבל. הסכנה

הכלכלית והמתרחש

בעזה אינם מקילים

עליו.

הציבור כולו כרע תחת עומס'החום. בעבר היו הדיבורים על התחממות כדור-הארץ מבחינת מישחק אינטלק'טואלי, נושא משעשע לשיחות בערב שבת. רובר על "אפקט החממה", "חור בשיכת האוויר" ועוד. עכשיו זה חדר להכרת כלל ישראל.

אין זה עוד מישחק. במשך הקיץ של 1988 עלה החום לפחות במעלה אחת על המקובל לעונה

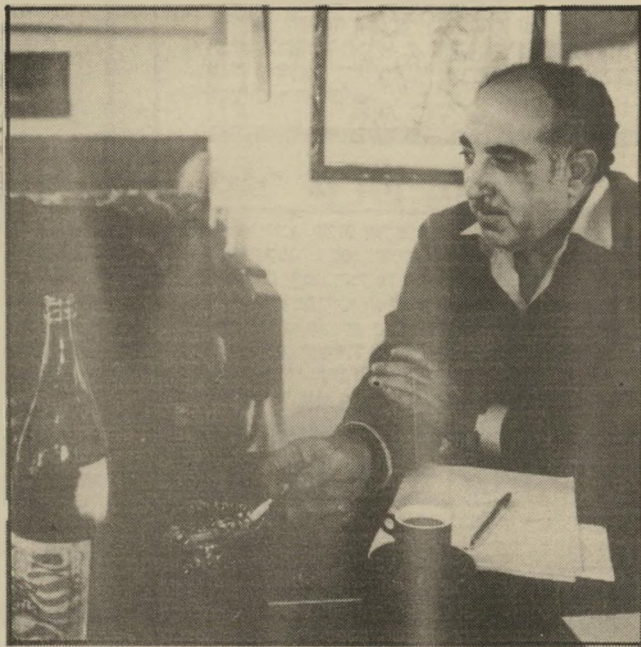
מזות באש. גם מצב האינתיפא'דה לא הקל על העומס. ההתקוממות נכנסה לחודש התשי'עי. מדי יום שמע הציבור על הרוג אחד או שניים, ביריעות שהפכו כמעט שיג'רתיות.

מי שחושיו עדיין לא קהו לחלוטין נרעד כאשר נרצחו השבוע באורייהודה שני פועלים ערביים מרצועת-עזה. הם ניספו בלהבות, תוך כדי שינה, אחרי יום-עבודה מפרך.

במקום אחר התנפלו בריונים יהודיים על קבוצת פועלים ערביים שעס'קו בעבודתם, בהשגחת מעסיקים היהודיים, שניסה לשווא להגן עליהם.

ואילו בחבל קטיף ברצועת-עזה נפ'געה מישפחה יהודית שלמה מפצצת'תבערה, בנסעה לביקור אצל מתנחלים במה שמתואר כנאת'מידבר של איכות'חיים.

עוד הודש. כל זה במהצית אר'גוסט. לפי כל הסימנים, החום המעיק יימשך עוד חודש לפחות. ואילו המש'

אב'ריא'אד אחד משלושה

בר הכלכלי והאינתיפאדה יימשכו גם אחרי שהחום יפנה את מקומו לסתיו.

ההתקוממות

לתוך

החלל הריק

למי הריבונות על

השטחים הכבושים?

על השאלה הזאת

מוסה אש'ף להשיב.

המעשה המהפכני של המלך חוסיין, שניתק את עצמו מן הגדה המערבית,

הפתיע את ממשלת-ישראל — כרגיל. מלאו המשמעות של הצעד הזה הובנה רק באיחור של שבועיים — כרגיל.

תחילה שררה השימחה בירושלים. היה נדמה שהמלך ביקש, בסך הכל, להנחית מכה על אש'ף. רק השבוע התברר כי המלך עשה את ההיפך. הוא פתח את הרלת לרווחה לפני אש'ף.

במי יכיר העולם? ברגע שהמלך הסיר את ריבונותו מן הגדה, נוצר בה חלל ריק.

לא היה זה חלל ריק מבחינת הש'ליטה הפיסיית. הגדה נתונה תחת כיבוש ישראל, ומתחת למעטה הכיבוש שולט בה מנגנון מסוּעף של ועדות-אינ'תיפאדה. אין בנדה מצב פיסי של חוסר-שילטון, אלא של עודף-שילטון. אבל נוצר חלל ריק במישור אחר: במישור היחסים הפנים-ערביים והבינ'אומיים.

עד כה אמנם הוכר אש'ף במישפט הפנים-ערבי והעולמי כ"נציג החוקי הבלעדי של העם הפלסטיני", אך בד'בבר עם הכרה זו היתה קיימת עדיין הפיקציה של הריבונות הירדנית על השטח. ברגע שחוסלה פיקציה זו על-ידי המלך, התאפשרה הוהות בין "הנ'ציג החוקי הבלעדי של העם" והריבוי נות הרישמית על השטח.

למי הריבונות על השטח מבחינת המישפט הפנים-ערבי והבינ'לאומי? והו החלל הריק, התובע את מילוי, מאחר שהטבע אינו סובל חלל ריק. החלטה של הכובש להטיל עליו ריבונות משלו נידונה מראש לכישלון, כי איש לא יכיר בה.

הכרת 50 מדינות. עובדה זו היא המכריחה את אש'ף למלא את החלל, גם אם חלקים מהאירגון לא חפצו בכך עד כה.

קיימת עתה בכל רחבי אש'ף ההכ'רה כי יש צורך בהקמת ממשלה פלס'טינית ובהכרזה על הקמת מדינה פלס'טינית (ראה להלן).

עד כה ניסו רבים באש'ף לרחות את הצעדים האלה, בגלל הקשיים הכרוכים בהם: הצורך בהגדרת הגבולות הנת'בעים; אי-הוודאות לגבי השגת ההכרה מצד ממשלות העולם במדינה ובמנ'י שלה; חלוקת התיקים כממשלה עצמה בין הגופים והאישים, ועוד.

עכשיו בא הצורך האובייקטיבי, ומכריח גם את המתנגדים לשנות את דעתם. הכולט שכהם: ג'ורג' חבש הקי'צוני, ראש החזית העממית הפרו-סו'רית, שהתנגד עד כה. בשבועיים האחר'ונים הביע כמה פעמים את דעתו שיש להקים את הממשלה. הוא התנגד רק לכך שמעשה זה יהיה כרוך רישמית בהכרה בישראל. יתכן כי פירוש הדבר שגם חאפס' אל-אסד, נשיא סוריה, מבין שאי-אפשר עוד להתנגד לצעד זה.

ההכרזה על הקמת מדינה פלסטינית אינה משנה, כמובן, את מציאות הכי'בוש הישראלי. אבל היא תשנה את מהות הכיבוש בעיני העולם. יש הברל בין שטחים שנכבשו מידי ירדן, והי שומרים על זיקתם לריבונות הירדנית, ובין שטחים המהווים מדינה עצמאית כבושה, כמו נאמיביה, למשל.

אם אכן תשיג המדינה הפלסטינית הכבושה את הכרתן של מדינות רבות בעולם — ונראה כי הכרת יותר מ-50 מדינות מובטחת מראש — תמצא יש'ראל את עצמה במצב פוליטי חדש.

האיש הקשוח

יש הברל רב בין

תרמיתו של אב'ריא'אד

ועמדותיו האמיתיות.

השבוע הפתיע.

לשמו של אב'ריא'אד נוספים בישר'אל, דר'ריקבע, תוארים כמו "סגנו של יאסר ערפאת", "קיצוני" או "קשוח". שתי ההגדרות אינן נכונות. אב'ריא'אד, ששמו האמיתי הוא צלאח ח'לף, אינו סגנו של ערפאת. אין לערפאת סגנים. אב'ריא'אד נמנה עם קבוצת המייסדים של תנועת פת'ח, והוא ממנ'י נה על השרותים החשאיים של האירגון. בתפקיד זה היה קשור עם כמה מן הפעולות החמורות במילהמת-הסתר בין זרועות-הביטחון של ישראל והש'רותים החשאיים של אש'ף. מכאן הריי מוי הקיצוני.

אולם באש'ף אין קשר ישיר בין קי'צוניות הפעולות וקיצוניות ההשקפה. גם חסידי יצחק רבין טוענים שהוא קשוח בפעולותיו אך מתון בהשקפותיו לגבי הפיתרון. (כפי שקבע השגריר האמריקאי: "רבין הוא נץ ביטחוני ויונה

השלושה אלה נתנו את החסות געים עם ישראל, באמצעות סעיף מי ועיצאם אל-ישראל. הם התו העיקריים בקו של יאסר ערפאת. אב'ריא'אד פירסם ספר מרגש (המשך בעמוד

